TEZAUR LITURGIC

23 DECEMBRIE

GHEORGHIOS LOULOUDAKIS

SLUJBA SF.MUCENIC AGATOP DE LA GORTINA CRETEI

ATENA,2020

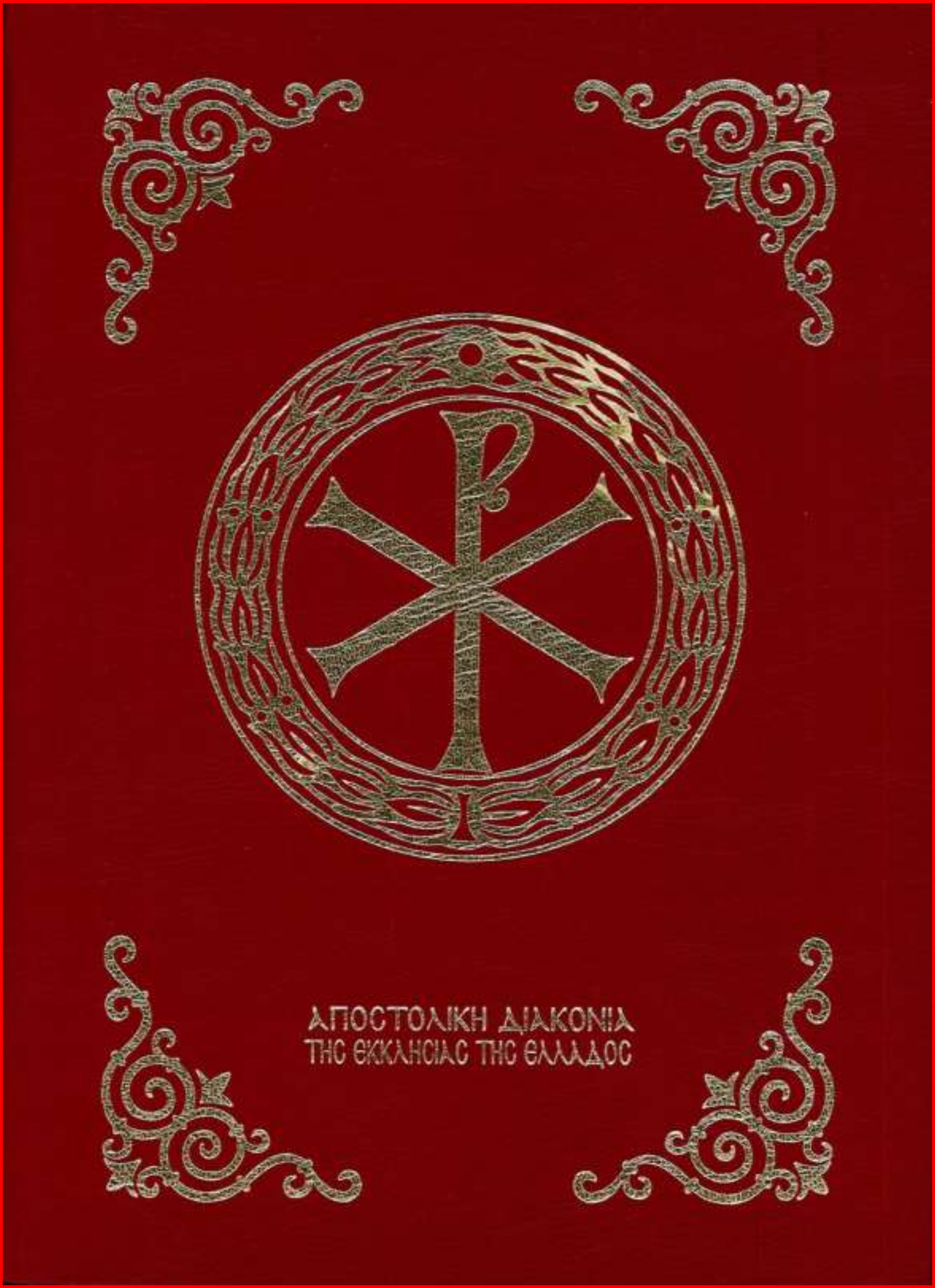
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

23 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ ΑΓΑΘΟΠΟΥΣ ΜΑΡΤΥΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Ποίημα Γεωργία Λουλουδάκη

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εἰς τό· *Κύριε ἐκέκραξα,* ἱστῶμεν στίχους στ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς

Τοῦ Ἡσαΐου φωνὴ ἀποπληροῦται· ἰδοὺ ἡ Παρθένος γάρ, τὸν ἀπερίληπτον, περιγραφόμενον σώματι, ἐν μήτρᾳ φέρει, καὶ παραδόξως τεκεῖν ἐπείγεται, θεόδεκτον Σπήλαιον προευτρεπίσθητι, ἡ Βηθλεὲμ ἑτοιμάσθητι· ὁ Βασιλεὺς γάρ, σὲ ᾐρετίσατο εἰς κατοίκησιν. Δέχου ἡ φάτνη σπαργανούμενον, βρέφος Χριστὸν λύειν μέλλοντα, τὰς σειράς τῶν πταισμάτων, τῶν ἀνθρώπων ἀγαθότητι.

Ἡ φωτεινή τε καὶ ἔμψυχος νεφέλη, τὸν ὄμβρον βαστάζουσα τὸν ἐπουράνιον, τοῦτον ἐν γῇ νῦν προέρχεται, ἐναποστάξαι, ὅπως ἀρδεύσῃ ταύτης τὸ πρόσωπον. Τὸ ἔαρ τῆς χάριτος, ἡ νοητὴ χελιδών, ἔνδον ἐν σπλάγχνοις κατέχουσα, ἀρρήτῳ λόγῳ, ἐναποτίκτει χειμῶνα ἄθεον, διασκεδάζον, τὸ Παλάτιον, τὸ καθαρὸν καὶ ἀμίαντον, Βασιλέα Σπηλαίῳ, ἐπεισάγει σωματούμενον.

Συναπεγράφης τοῖςδούλοις ὁ Δεσπότης, πταισμάτων χειρόγραφον, σχίσαι βουλόμενος, καὶ ἀπογράψασθαι

ἅπαντας, ἐν βίβλῳ ζώντων, θανατωθέντας κλοπῇ τοῦ ὄφεως· Παρθένος δὲ φέρει σε, τὸν πάντα φέροντα, σάρκα θνητὴν περικείμενον, καὶ καταλύειν, σμικρῷ Σπηλαίῳ· ἐπευδοκήσαντα· ὃν γεννηθέντα, τάξεις ἄνωθεν, Ἀγγελικαὶ ἀνυμνήσουσι, μετὰ θείων Ποιμένων, ἐκπληττόμεναι τὸ κράτος σου.

Καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Δέκα οἱ μακάριοι, δι’ οὐρανῶν Βασιλείαν, γῆν οἰκοῦντες ἤθλησαν, καὶ τὴν τῶν πραέων γῆν ἐκληρώσαντο, πίστεως δυνάμει γάρ, καὶ πυρὶ ἀγάπης, τὴν ὀργὴν Δεκίου ᾔσχυναν, καὶ καταγέλαστον, ταύτην ὁμοφρόνως ἀπέδειξαν, διὸ καὶ βοῶμεν· χορείας δεκαρίθμου ὑμνηταί, μὴ διαλείπητε ἔνδοξοι, πρεσβεύειν πρὸς Κύριον.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, τὸν ἀθλητὴν τοῦ Κυριου, Ἀγαθόπουν ἔνδοξον, γεγηθότες σήμερον ἑορτάσωμεν, οὗτος γὰρ ἐξέχεεν, τὸ αἷμα προθύμως, ἵνα δένδρον τὸ τῆς πίστεως, ἀρδεύσῃ ἅγιον, οὗ ἡμῖς καρπῶν ἀπολαύομεν, ὅθεν ὀφειλέται, ὑπάρχομεν εὐλόγως πρὸς αὐτόν, μνήμην Ἁγίου γὰρ πέφυκεν, μίμησις ὡς εἴρηται.

Νεώτατος ἤθλησας, ἐπιλαθῶν τῶν τοῦ κόσμου, καὶ ἡμῖν κατέλιπες, πίστεως ὑπόδειγμα καὶ βιώματος, σκύβαλα ἡγήσω γάρ, ἵν’ Αὐτὸν κερδήσῃς, Ὃς καὶ πρῶτος σὲ ἠγάπησε, καὶ ψυχὴν τέθυκεν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου λυτρώσεως, ὅθεν Ἀγαθόπους, μαρτύριον

φρικτὸν ὑπενεγκών, ἐν Παραδείσῳ κατῴκησας, δόξης ἀξιούμενος.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Σήμερον ἀγάλλεται Πάνορμος καὶ πανηγυρίζει πᾶσα ἡ Κρήτη, προβάλλουσα ἡμῖν ἑορτίως Ἀγαθόπουν τὸν ἀοίδιμον Μάρτυρα, σὺν τοῖς αὐτοῦ συναθληταῖς. Δεῦτε πάντες γηθοσύνως τιμήσωμεν αὐτοὺς καὶ τὴν πρὸς Κύριον ἀγάπην αὐτῶν ζηλοῦντες, ἐμπόνως ἐκβοήσωμεν· πάρεστε ἡμῖν, στεῤῥοὶ προστάται, ποριζόμενοι παρὰ Θεοῦ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν καὶ τὴν Αὐτοῦ ὑπὲρ πάντα νοῦν εἰρήνην· ἵνα δεχθῶμεν ὡς ἡ φάτνη τὸν ἐν σπηλαίῳ τικτόμενον πρὸς τὴν ἡμῶν ἀνάπλασιν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τὸ κατὰ σάρκα πολίτευμα, φαιδρῶς εὐτρέπισον τὸ θεῖον Σπήλαιον, ἐν ᾧ Χριστὸς σαρκὶ τίκτεται, ἐξ ἀπειράνδρου ἁγίας Παρθένου, εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Αἵματι φοινιχθείς, ἔδειξας τὴν ἀγάπην, πρὸς Κύριον ἣν εἶχες, νῦν οὖν ἀπόλαβέ σου, πολύτιμον δηνάριον.

Στ.: *Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.*

Μέμνησο καὶ ἡμῶν, καὶ γῆς σὲ βλαστησάσης, ὅπως ὁδὸν εὐθεῖαν, εὕρωμεν μὴ ἰόντες, εἰς ἀτραποὺς ὡς πλάνητες.

Στ.: *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.*

Δέξαι τὸ εὐτελές, ἐφύμνιον τρισμάκαρ, εἰ καὶ οὐ κατ' ἀξίαν, σοῦ πέφυκεν ἀλλ' οἶδας, ψυχῆς ἡμῶν τὴν ἔφεσιν.

Δόξα. Τριαδικόν.

Αἶνον χρεωστικῶς, προσάγομεν Τριάδι, τῇ σὲ δωρησαμένῃ, τῇ Κρήτῃ κλέος μέγα, καὶ τοῦ Πανόρμου ἔρεισμα.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος γ΄.

Εὐτρεπίζου Βηθλεέμ· ἤνοικται γὰρ ἡ Ἐδέμ, ἑτοιμάζου Ἐφραθᾶ· ἀνανεοῦται γὰρ ὁ Ἀδάμ, καὶ ἡ Εὔα σὺν αὐτῷ· ἡ κατάρα γὰρ λέλυται, ἡ σωτηρία ἐν κόσμῳ ἐξήνθησε, καὶ ψυχαὶ τῶν Δικαίων εὐτρεπίζονται, ὡς προῖκα δωροφορίας, ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσάγουσαι, σωτηρίαν ψυχῆς, καὶ ἀφθαρσίαν κομιζόμεναι. Ἰδοὺ γὰρ ἐν φάτνῃ ἀνακείμενος, προτρέπει ὑμνῳδίαν πνευματικὴν ἐπιτελέσαι, τους βοῶντας ἀπαύστως· Κύριε δόξα σοι.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς νεότητος τὸ ἄνθος τῷ Κυρίῳ προσήγαγες, διὰ μαρτυρίου παμμάκαρ, Ἀγαθόπους ἀοίδιμε, μὴ θύων δὲ εἰδώλων τοῖς βωμοῖς, αἰκίζεσθαι προέκρινας σαφῶς, καὶ ἐμμένων τῷ φρονήματι τοῦ Χριστοῦ, τὴν κάραν ἀπετμήθης δι' Αὐτόν, δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι λαμπρῶς, δόξα τῷ ἀγαπηθέντι ὑπὸ σοῦ, δόξα τῷ σὲ Πανόρμου στεῤῥὸν ἔρεισμα δείξαντι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Προεόρτιον. Ὁ αὐτός. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ, ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· Παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα· Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Τῆς Κρήτης τὴν στεῤῥάν, προστασίαν καὶ σκέπην, Πανόρμου τὸ λαμπρόν, καὶ πανάριστον θρέμμα, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν, ἐξαιτούμενοι, θερμὴν αὐτοῦ μεσιτείαν, καὶ βοήθειαν, παρὰ Θεοῦ εὑρεῖν πάντας, εἰρήνην καὶ ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Προεόρτιον.Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον

Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου τὰ πρὸς ὑπάντησιν, τῆς Παρθένου Μαρίας καὶ Θεομήτορος· ἰδοὺ γὰρ ἔρχεται πρὸς σέ, ἔμβρυον φέρουσα, τὸν συνάναρχον Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι ἀεί, Χριστὸν ὃν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, γεννήσει καὶ μετὰ τόκον, ἀεὶ Παρθένος ὀφθήσεται.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν, κάθισμα. Προεόρτιον
Ἦχος πλ. β'. Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ

Ἐκ τῆς Περσίδος Βασιλεῖς, χρυσὸν σμύρναν καὶ λίβανον, τῷ κυηθέντι Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ προσῆξαν πάλαι· ἡμεῖς δὲ νῦν προεορτάζοντες αὐτοῦ τὴν Γέννησιν, εὐσεβοφρόνως ἐκ ψυχῆς, πίστιν ἐλπίδα ἀγάπην, προσφέρωμεν αὐτῷ, τὴν Παρθένον

Εἶτα οἱ Κανόνες, οἱ Προεόρτιοι β΄, καὶ τοῦ Ἁγίου.
Ὁ α΄ κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον. Ποίημα Ἰωσὴφ

ᾨδὴ α' Ἦχος β' Ὁ Εἱρμὸς

Ἄτριπτον ἀσυνήθη, ἀβρόχως θαλαττίαν ἀνύσας τρίβον, ὁ ἐκλεκτὸς ἐβόα Ἰσραήλ· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἄναρχος ὢν τῇφύσει, ἀρχὴν ὁ πρὸ αἰώνων λαμβάνει Λόγος, ἐν Βηθλεὲμ τικτόμενος σαρκί, τούτου τὰ Γενέθλια προεορτάσωμεν.

Βλέψωμεν διανοίας, τοῖς ὄμμασι πρὸς πόλιν τῆς Ἰουδαίας, πορευομένην τέξαι τὴν Ἁγνήν, ἧς τὸν τόκον πόῤῥωθεν ἀστὴρ ἐμήνυσε.

Γνόντες σε Βασιλέα, ἐν γῇ ἀποτικτόμενον ἐκ Παρθένου, οἱ Βασιλεῖς Περσῶν Λόγε Θεοῦ, μετὰ δώρων σπεύδουσι τοῦ προσκυνῆσαί σε.

Ἕτερος Κανὼν Προεόρτιος. Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. β'

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι τὸν διώκτην Φαραώ, καθορῶν ποντούμενον·Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδὴν ἐβόα ᾄσωμεν.

Παρθενικῆς ἐκ Νεφέλης μέγας ἡμῖν, ἀνατέλλει Ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ φωτισμός, οἱ ἐν σκότει ᾄσωμεν αὐτῷ, αὐγαζόμενοι φαιδρῶς, ταῖς τούτου λάμψεσιν.

Ἡ τῶν ἐθνῶν προσδοκία, ὁ Βασιλεύς, τῆς εἰρήνης ἔρχεται, τὸν πολέμιον ἑλεῖν· Ὑπαντῆσαι σπεύσωμεν αὐτῷ, τικτομένῳ Βηθλεέμ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Προφητικαὶ περαιοῦνται θεῖαι φωναί, τὴν φρικτὴν ἀνάδειξιν, προσημαίνουσαι Χριστοῦ· ἡ Ἀμνὰς ἐγγίζει γὰρ τεκεῖν, τὸν Ἀμνὸν καὶ Λυτρωτήν, καὶ πάντων Κύριον.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν Ἁγνὴν τοῦ Δεσπότου Περιστεράν, τὴν σεμνὴν καὶ ἄμωμον, καὶ καλὴν ἐν γυναιξίν, ὡς τῶν ὅλων τέξασαν Θεόν, μακαρίζομεν πιστῶς, Θεομακάριστε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ α΄.

Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Καθεῖλες ἐχθροῦ ζοφώδους δύναμιν, ταῖς σαῖς ἀθλήσεσι σώματος πόνους, δ' ἤνεγκας στεῤῥῶς καὶ ἀνδρείως θαυμάσιε, ἡμῖν οὖν πᾶσι δέδωκας πίστεως ἄριστον ὑπόδειγμα.

Ἠρνήσω ἐκ σθεναρὰς καρδίας σου, βέβηλα δόγματα τοῦ ἀρχεκάκου ὄφεως, τηρῶν τοῦ Θεοῦ τὰ

ἐντάλματα Αὐτοῦ, τῆς ἀγαπήσεως οὐδὲν προκρίνας πανόλβιε.

Προεόρτιος. Ὠδὴ γ' Ὁ Εἱρμὸς

Τόξον συνετρίβη δυναστῶν, τῷ κράτει σου Χριστέ, καὶ δύναμιν ἀσθενεῖς, σὲ περιεζώσαντο.

Δεῦτε διανοίᾳ καθαρᾷ, ἠχήσωμεν φαιδρῶς, τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ, νῦν τὰ Προεόρτια.

Ἔρχῃ καταλῦσαι ἐν σμικρῷ, Σπηλαίῳ Βασιλεῦ, πλουτίζων με Ἰησοῦ, τῇ πολλῇ πτωχείᾳ σου.

Ζόφου ἐξαιρούμενος ἡμᾶς, κακίας ὁ Χριστός, προέρχεται σαρκί, τεχθῆναι ὡς ἄνθρωπος.

Ἕτερος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ

Ὁ λόγῳ τείνας οὐρανόν, ὑπεισέρχῃ Σπηλαίῳ, καὶ ἀλόγων ἐν φάτνῃ, ἀνακέκλισαι Χριστέ, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς, διὰ σπλάγχνα, θέλων ἐκλυτρώσασθαι.

Βοᾷ Προφήτης ἐμφανῶς· ὁ Θεὸς ἡμῶν οὗτος, λογισθήσεται οὐδείς, ἕτερός τις πρὸς αὐτόν, ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδόν, ἐπιστήμης, τοῖςβροτοῖς ἑνούμενος.

Οὐ φέρει βλέπειν Χερουβίμ· καὶ πῶς φέρει σε φάτνη, τὸν ἀχώρητον φύσει, διὰ ἔλεος πολύ, τικτόμενον δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου, Κύριε φιλάνθρωπε;

Θεοτοκίον

Προεῖδεν Ὄρος σὲ ποτέ, Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἐξ οὗ λίθος ἐτμήθη, Θεοτόκε τοὺς βωμούς, λεπτύνας καὶ καθελών, τῶν εἰδώλων, πάναγνε Θεόνυμφε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Νεότητος τὸ τερπνόν, σαφῶς ἠγνόησας Ἅγιε, καὶ τοὺς καρποὺς ἐπέδειξας, τῆς κατὰ Θεὸν μάκαρ σοφίας σου.

Πορεύομαι πρὸς Χριστόν, ἐν τῇ καρδίᾳ σου κρυπτῶς ἔλεγες· Ὅν με εἰς τέλος ἠγάπησεν πῶς Θεὸν Αὐτὸν ἐγὼ ἀρνήσομαι;

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατετρόπωσας σοφέ, τοῦ πολεμίου τὴν ἰσχύν, καταφρονήσας παντελῶς, τὰς τῆς νεότητος τρυφάς, γνήσιος δοῦλος ἐγένου τοῦ Παντεπόπτου, ἤθλησας στεῤῥῶς, καὶ πρέκρινας, ἀγάπης κοσμικῆς, τὴν τοῦ Κυρίου σαφῶς, καὶ τὸ Δεκίου μένος ἀγνοήσας, τὴν Βασιλείαν ἐκέρδισας, νῦν θριαμβεύεις, διὸ δυσώπει ἐλεηθῆναι τοὺς μέλποντας.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Προεόρτιον. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Ἀγάλλου ἡ Σιών, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ὁ πάντων συνοχεύς, τὸν ἀστέρα προπέμψας, ἐμήνυσε τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ δ' Ὁ Εἱρμὸς

Ὑμνῶ σε· ἀκοῇ γὰρ Κύριε εἰσακήκοα καὶ ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἥκεις γάρ, ἐμὲ ζητῶν τὸν πλανηθέντα· διὸ τὴν

πολλήν σου συγκατάβασιν, τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω Πολυέλεε.

Ἡ Κτίσις εὐφραινέσθω ἅπασα· ὁ γὰρ Κτίστης ἰδοὺ γεννᾶται, ἐν Βηθλεὲμ νήπιος, ὁρώμενος ὁ πρὸ αἰώνων σαρκί, καὶ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται, σειρὰς πταισμάτων λύων ὡς φιλάνθρωπος.

Θαμβεῖται ἐννοῶν πᾶς ἄνθρωπος, πῶς ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει, πτωχεῦσαι νῦν ἔρχεται, καὶ καταλῦσαι ἐν Σπηλαίῳ, ἡμᾶς τοὺς κλοπῇ δεινῶς πτωχεύσαντας, καταπλουτίσαι θέλων ἀγαθότητι.

Ἰλὺϊ ἐμπαγέντας Κύριε, ἁμαρτίας κακοφροσύνῃ, ἠλέησας, ᾤκτειρας, καὶ ἐπεσκέψω, καὶ εἰσέδυς Ἁγνῆς, Παναγίας μήτραν Ἅγιε, ἥτις σε ἐν Σπηλαίῳ τίκτειν ἔρχεται.

Θεοτοκίον

Κατάρας παλαιὰς λυτρούμενος, τὸ ἀνθρώπινον ὁ Δεσπότης, ἐκ σοῦ σαρκὶ τίκτεται, Πανάχραντε εὐλογημένη· διὸ ἐν αἰνέσει σε δοξάζομεν, δόξαν ἡμῶν, καὶ καύχημα τυγχάνουσαν.

Ἄλλος. Χριστός μου δύναμις

Ἰδοὺ ἀνέτειλε, τὸ ἄστρον πόῤῥωθεν, ὃ προήγγελται πάλαι ἐξ Ἰακώβ· ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ ἀπερίληπτος Θεός, καὶ ὁρᾶται σπαργανούμενος.

Ὁ πάντων Κύριος, ἡ ἀπολύτρωσις, ὁραθήσεται βρέφος, Παρθενικοῖς, κόλποις καθεζόμενος, ὁ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρός, ὡς Υἱὸς ἀναπαυόμενος.

Ἐδὲμ κλεισθεῖσά μοι, κλαπέντι βρώσει ποτέ, διανοίχθητι· νῦν γὰρ ἐν Βηθλεέμ, τίκτεται φορέσας με, ὁ ἀφορίσας με τῆς σῆς, ἀνωδύνου ἀπολαύσεως.

Θεοτοκίον

Προφήτης Πνεύματι, προεθεάσατο, Ἀββακοὺμ σε Παρθένε, Ὄρος Θεοῦ, ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα.

Μαινομένης τῆς κακίας τοῦ ἀντιθέου, καὶ χωρίσαι σε Κυρίου, βουλομένης τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ σοφέ, σὺ ἔστης φθεγγόμενος· βούλομαι θανεῖν ὑπὲρ σοῦ Κύριε.

Δυναμένου φιληδόνως σοῦ βιοτεῦσαι πάντα σκύβαλα ἡγήσω, κατὰ Παῦλον ἔρωτι Κυρίου τρωθεὶς καὶ ἀγάπησιν διώκων Αὐτοῦ ἔχαιρες, ὑπὲρ Αὐτοῦ ἐκχέειν αἷμά σου.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ε' Ὁ Εἱρμὸς

Ὁ ἄνθραξ τῷ Ἡσαΐα προοφθείς, Ἥλιος παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἀνέτειλε, τοῖςἐν σκότει πεπλανημένοις, θεογνωσίας φωτισμὸν δωρούμενος.

Λυτροῦσαι τῶν ἀμετρήτων με κακῶν Κύριε, ὑπερβολῇ ὡς ἀγαθὸς χρηστότητος, ἐν Σπηλαίῳ ἐκ τῆς Παρθένου ἐν Βηθλεέμ, ἀποτεχθεὶς ὡς ἄνθρωπος.

Μετὰ σαρκὸς νῦν προελθὼν ὁ Κύριος, δι' εὐσπλαγχνίαν τοὺς βροτοὺς ῥυσάμενος, δυναστείας τοῦ ἀρχεκάκου, εἰς οὐρανοὺς ἀναγαγὼν ἐθέωσε.

Νῦν ἥκει ἐν ἀλλοτρίῳ, ὁ Χριστὸς σώματι, ἐν τοῖς ἰδίοις, ξενωθῶμεν ἅπαντες, τῶν ἀτίμων παθῶν, καὶ τοῦτον δεξώμεθα, σαρκὶ τικτόμενον.

Ἕτερος. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ

Τοῦ Ἐφραθᾶ οἶκος Βηθλεέμ, Ἄρχων ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ, ἐν Ἰσραὴλ προσκαλούμενος, Ἔθνη ἀπωσμένα, ὡς προηγόρευσεν, ἐν Πνεύματι Μιχαίας, καταυγαζόμενος.

Ποιμᾶναι ποίμνιον ἑαυτοῦ, μόνος ἐν ἰσχὺϊ Ἰησοῦς, ἐκ τῆς Παρθένου τεχθήσεται, ἄκρων ἕως γῆς δὲ μεγαλυνθήσεται, Προφήτης θεηγόρος, πάλαι προήγγειλε.

Θεὸς ἀνθρώποις ὁμοιωθείς, πτωχεύει σαρκί, ἵνα ἡμᾶς, καταπλουτίσῃ τῇδόξῃ αὐτοῦ, καὶ Σπηλαίῳ τίκτεται ὁ ἀχώρητος, τοῦτον εὐθείᾳ γνώμῃ ὑποδεξώμεθα.

Θεοτοκίον

Ῥομφαῖαι πᾶσαι τοῦ δυσμενοῦς, ἄχραντε πανάμωμε Ἁγνή, ὄντως εἰς τέλος ἐξέλιπον· Σὺ γὰρ τὸν ἁπάντων Θεὸν ἐκύησας, τὸν λόγχῃ καθελόντα τούτου τὸ φρύαγμα.

Καὶ τοῦ Ἁγίου. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὸν Κύριε πρὸς φῶς διὰ μαρτυρίου ὁδήγησον φίλος Χριστοῦ ἀνεβόα Ἀγαθόπους, ἀγάπῃ τῇ θείᾳ πυρακτούμενος.

Δώρησαι καὶ ἡμῖν τοῖς τοῦ βίου πλέουσι θάλασσαν, πίστιν ζῶσαν καὶ βεβαίαν ὅτι ζῇ ὁ Κύριος, ὡς ὁ ὑμνούμενος ἔδειξε.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ς' Ὁ Εἱρμὸς

Πρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε· Σὺ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος ᾅδου δέομαι, ἵνα ὡς Λυτρωτῇ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Ξενίζεται ἀκοὴ τοῦ πράγματος τὸ μέγεθος, πῶς ὁ ἀχώρητος, χωρηθεὶς ἐν μήτρᾳ ἔρχεται, τεχθῆναι δι' ἡμᾶς, ἐκ Μητρὸς νεάνιδος, οὗ τὸν τόκον ἀνύμνησαν Ἄγγελοι.

Ὁ Ἥλιος, φωτεινῇ ἐν Νεφέλῃ κρυπτόμενος, τεχθῆναι ἔρχεται, ἐν Σπηλαίῳ φανερούμενος· ἀστὴρ γὰρ φαεινός, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν, Βασιλεῖς ἐκ Περσίδος συνήγαγε.

Πῶς δέξεται, Βασιλεῦ σε σμικρότατον Σπήλαιον, γνώμῃ πτωχεύσαντα, τὸν πλουτίζοντα τὰ σύμπαντα; πῶς βλέψει σε βροτῶν, φύσις σωματούμενον; Προσκυνοῦμεν τήν σὴν συγκατάβασιν.

Ἕτερος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

Ἰδοὺ εἰς τὰ ἴδια, παραγίνεται Χριστός· οἰκειωθῶμεν χάριτι, δι' ἀρετῶν ἐνθέων αὐτῷ πιστοί, καὶ τοῦτον δεξώμεθα, καὶ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ φωτιζόμενοι.

Ἡ ῥίζα ἐβλάστησεν, Ἰεσσαὶ καὶ ἐξ αὐτῆς, ὁ προελθὼν Θεὸς ἡμῶν, ἐλπὶς ἐθνῶν ἀνάπαυσις καὶ τιμή, ὡς πάλαι προέφησεν, Ἡσαΐας ἐνθέως φωτιζόμενος.

Σειρᾶς διαλύων μου, τῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν, ἐγκατειλίσση σπάργανα, καταπλουτίζων δὲ με τὸν χαλεπῶς, κακίᾳ πτωχεύσαντα, Ἰησοῦ μου πτωχεύεις σωματούμενος.

Θεοτοκίον

Χειμάζει κλυδώνιον, ἐναντίων λογισμῶν, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἐπιβουλαῖς, φιλάγαθε Δέσποινα, καταπράϋνον τοῦτο μεσιτείαις σου.

Καὶ τοῦ Ἁγίου. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς,

Αἶνόν σοι ἡ σὴ γενέτειρα τρανῶς Ἅγιε, καὶ εὐγνωμόνως προσφέρει ἐπὶ σοὶ δικαίως ἐγκαυχωμένη τῷ προστάτῃ καὶ θερμῷ αὐτῆς μεσίτῃ πρὸς Κύριον.

Αἷμά σου τὴν θρεψαμένην σε γῆν κατήρδευσεν νῦν δὲ ἡμῶν ἁμαρτίαι ἐχέρσωσαν καὶ ἄκαρπος ὑπάρχει, μὴ ἐάσῃς παντελῶς ξηρανθῆναι δεόμεθα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὀρθοδόξου πίστεως, δοὺς μαρτυρίαν, εἰ καὶ νέος ἄτρωτος, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ πονηροῦ, ἐδείχθης ὅθεν μεσίτευε, πάντας τοὺς νέους, ἀτρώτους φυλάττεσθαι.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ τρισήλιον σέλας ἔχων φωτίζον σὴν τρίβον, ἀγαθοὺς ὄντως ἐποίει σου τοὺς πόδας εἰς τὸ τὴν εὐθεῖαν τοῦ Κυρίου ὁδόν σε βαδίζειν καὶ τὸ Αὐτοῦ ἀγαθὸν ποιεῖν θέλημα· ὅθεν Ἀγαθόπους ὀνόματι καὶ

πράγματι δείκνυσαι καὶ ὡραίοις ποσὶν ἡμῖν εὐαγγελίζει τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν εἰρήνην Θεοῦ. Διό, τὸ μαρτυρικὸν δεικνὺς αἷμά σου, μὴ διαλείπῃς πρεσβεύων πρὸς Κύριον μετάνοιαν ἀληθῆ, δοῦναι πᾶσιν ἡμῖν τοῖς πολλὰ ἐπταικόσι καὶ ἐπιλήσμοσι τοῦ φρικτοῦ μαρτυρίου σου· ἔτι δὲ τὸν τῆς δόξης Κύριον ἱκέτευε πάντας ἀνθρώπους, ἐξαιρέτως δὲ τοὺς νέους, ἀτρώτους φυλάττεσθαι.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Δέκα Μαρτύρων, τῶν ἐν Κρήτῃ μαρτυρησάντων.

Τοῦ ποιμενάρχου θρέμματα Χριστοῦ δέκα,
Εἰσηλάθη τμηθέντα μάνδρᾳ Μαρτύρων.
Εἰκάδι τῇ τριτάτῃ δέκα ἐν Κρήτῃ τάμον ἄνδρας.

Προεόρτιος. ᾨδὴ ζ' Ὁ Εἱρμὸς

Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν Παῖδες, φιλοσοφώτατοι ποτέ· ἐκ θεολήπτου ψυχῆς γάρ, θεολογοῦντες χείλεσιν ἔμελπον· Ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ῥήματα ἐκπληρῶν Θεοῦ Λόγε, ἱερωτάτων Προφητῶν, ἔρχῃ τεχθῆναι Σπηλαίῳ σπαργανωθῆναί τε ὥσπερ νήπιον, ὅπως λύσῃ μου, τὰς σειρὰς ὡς ἀγαθός, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων.

Στόματι οὐρανὸς κεχρημένος, ἄστρῳ μεγίστῳ ἐκβοᾷ, τὴν ἐπὶ γῆς παρουσίαν, τοῦ δι' ἡμᾶς ἀῤῥήτως

πτωχεύσαντος· ᾧ χρησάμενοι ὁδηγῷ οἱ ἐκ Περσῶν, ἀφίκοντο σπουδαίως.

Τάγματα τῶν Ἀγγέλων ὑμνῆσαι, μέλλοντα τίκτεσθαι Χριστόν, νῦν εὐτρεπίζονται φόβῳ· ἀπὸ μακρὰν δὲ Μάγοι, ἀφικέσθαι τοῦ θεάσασθαι, ξένον θέαμα ἐν γῇ, Θεὸν σωματωθέντα.

Θεοτοκίον

Ὑμνοῦμέν σε τὴν πάντων αἰτίαν, τῶν ἀγαθῶν μόνη Ἁγνή· σωματοφόρον γὰρ Λόγον ὑπερβολῇ χρηστότητος τέτοκας, οὗ τὴν γέννησιν προεμήνυσεν ἀστήρ, ἐν Βηθλεὲμ τῇπόλει.

Ἕτερος. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον

Ὁ παντέλειος τεχθήσεται ὡς νήπιον, σπαργάνοις ἐνειλούμενος, καὶ ὁ ἄναρχος, ἐκ Παρθένου λήψεται ἀρχήν, θεῶσαι τὸ πρόσλημμα ζητῶν· ἀγαλλιάσθω οὐρανός, καὶ εὐφραινέσθω ἡ γῆ.

Μεθ' ἡμῶν Θεὸς ὀφθήσεται σαρκούμενος, γνῶτε ἔθνη τὰ πολέμια, καὶ ἡττηθέντα, τῆς ἡμῶν μακρύνθητε ζωῆς· ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν, βρέφος ἐν φάτνῃ Βηθλεὲμ προσανακλίνεται.

Ὡς βασίλειον πορφύραν περικείμενος, τὴν σάρκα νῦν προέρχεται, ἐκ λαγόνων σου, τῆς εἰρήνης Κόρη Βασιλεύς, συντρῖψαι ἐχθροὺς ὡς δυνατός, καὶ εἰρηνεῦσαι τήν ἡμῶν, πολεμηθεῖσαν ζωήν.

Θεοτοκίον

Γενεῶν ἀπὸ πασῶν σε ἐξελέξατο, παλάτιον ἀμόλυντον, ὁ οἰκήσας σου, τὴν γαστέρα Κόρη

Βασιλεύς, ᾧ νῦν μελῳδοῦμεν εὐσεβῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Τοῖς τῶν Μαρτύρων χορῖς συνετάξω παμμάκαρ, φωτὶ Κυρίου ἐλλαμπόμενος καὶ τὸ κάλλος θεώμενος τοῦ Κυρίου ἀγάλλει, Αὐτὸν ἀπαύστως αἰνῶν.

Ὢ Ἀγαθόπους κλεινὲ σῆς πατρίδος, τοὺς παῖδας ἀσινεῖς ἀεὶ διαφύλαττε παγίδων ῥυόμενος ποιῶν βαδίζειν ἕκαστον, τοῦ Κυρίου ὁδόν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ η' Ὁ Εἱρμὸς

Ἰνδάλματος χρυσοῦ, καταπτύσαντες τρισόλβιοι Νεανίαι, τὴν ἀπαράλλακτον καὶ ζῶσαν Θεοῦ εἰκόνα τεθεαμένοι, μέσον τοῦ πυρὸς ἀνέμελπον· Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φορέσας με Χριστέ, ὃν ἐγύμνωσεν ἀπάτῃ ἡ ἁμαρτία, φανερωθῆναι σὺ καὶ νήπιος, ἐπὶ φάτνης ἔρχῃ τεχθῆναι, ἄστρου σε φαιδρῶς κηρύττοντος, τοῖςἀναβοῶσιν· Ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χορεύσωμεν πιστοί, καὶ σκιρτήσωμεν τῷ πνεύματι, ὁ Δεσπότης, καταπλουτῶν ἡμᾶς, ἐν πάσῃ δικαιοσύνῃ, ἤδη πτωχεύει καθάπερ νήπιον, τεχθεὶς καὶ ἀνακλιθεὶς ἐν τῇ φάτνῃ· ὃν ἀνυμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ψαλτήριον τερπνόν, ἀνάλαβε Προφῆτα Δαυῒδ καὶ λέγε· ἰδοὺ ἠκούσαμεν, Παρθένον Σιὼν ἐν πόλει, μέλλουσαν τίκτειν, Θεὸν Βασιλέα Κύριον, ᾧ καὶ μελῳδοῦμεν· Ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡραῖος ἐ̓κ γαστρός, σοῦ προέρχεται τεχθῆναι, ἀῤῥήτῳ λόγῳ καθωραΐσαι, τὸ ἀνθρώπινον ἀφθαρσίᾳ, Παρθένε θέλων, ὁ ἀγαθοδότης Κύριος· ᾧ νῦν μελῳδοῦμεν· Ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἕτερος. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις

Προφητῶν θεηγόρων, ῥήσεις πεπλήρωνται, ἡ Παρθένος ἐγγίζει, τεκεῖν τὸν Κύριον, ἅπασα ἡ γῆ, εὐφραινέσθω χορεύουσα, καὶ ἀγαλλιάσθω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰς αὐγὰς ὑποφαίνων, τῆς θείας Χάριτος, τὸ τοῦ Νόμου σκιῶδες, καταπαυόμενος ὁ φωταγωγός, Ἰησοῦς ἀνατέταλκεν, οἱ ἐσκοτισμένοι, θεάσασθε φῶς μέγα.

Γεγονότα ληστῶν με, σπήλαιον Κύριε, ὁ τεχθεὶς ἐν Σπηλαίῳ, ναὸν ἀνάδειξον, σοῦ καὶ τοῦ Πατρός, καὶ θείου σου Πνεύματος, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Οὐρανοῦ ἐκ γαστρός σου, Ἄστρον ἀνέτειλεν, Ἀστρολόγους κινῆσαν, τοῦτο θεάσασθαι, γνώσει τῇαὐτοῦ, φωτισθέντας ἐν Πνεύματι, Ἄχραντε Παρθένε, ἀεὶ εὐλογημένη.

Καὶ τοῦ Ἁγίου. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ὑπερῇραν σαφῶς ἁμαρτίαι μου, τὴν ἐμὴν κεφαλὴν καὶ βυθίζομαι, σὺ Ἀγαθόπους πρόφθασον, ἐξελοῦ καταδίκης καὶ μὴ ἐάσῃς ἀπολέσθαι εἰςν ᾅδην ὡς πρέπει μοι.

Οὐκ ἐφείσω νεότητος Ἅγιε, οὐδὲ βίου τερπνότητα ἔστερξας, ἀλλ' ἐβδελύξω ὡς σκύβαλα καὶ προείλου τοὺς πόνους τοῦ μαρτυρίου, τμηθεὶς τὴν κάραν διὰ Κύριον.

Προεόρτιος. ᾨδὴ θ' Ὁ Εἱρμὸς

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς, καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε. Ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἰδοὺ τοῖςδούλοις μόνε, Βασιλεῦ ἀπεγράφης, Καίσαρος γνώμῃ, θέλων με δουλείας, ἀπαλλάξαι ψυχοφθόρου· πόλει Βηθλεὲμ προφθάσας δέ, σαρκὶ τεχθῆναι, βροτοὺς εἰς οὐρανούς, φέρεις τοὺς ἀνυμνοῦντας ἐν πίστει, τὰ σὰ Γενέθλια.

Ὡραῖος κάλλει, παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὁ σὸς Παρθένε πέφυκεν, Υἱός τε καὶ Δεσπότης τῶν ἁπάντων, ὃν ὥσπερ ὡραία δάμαλις ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τῆς Βηθλεέμ προέρχῃ, τεκεῖν ὑπερφυῶς, ὅπως εὐεργετήσῃ καὶ σώσῃ, τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν.

Σὲ φωτοδότα, Ἥλιε τῆς δικαιοσύνης, καθυποδύντα μήτραν, καὶ τεχθῆναι ὑπὲρ λόγον βουληθέντα,

πόῤῥωθεν Ἀστὴρ ἐμήνυσε, τοῖςἈστρολόγοις νυκτὶ κεκρατημένοις, καὶ πλάνης σκοτασμῷ οὖσι, καὶ προσκυνήσαντες πίστει, δῶρα κομίζουσιν.

Ἡ γῆ χορεύει, ὥσπερ αἰσθομένη τὴν θείαν ἐπιδημίαν, τοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν ἀποῤῥήτως ἐκ Παρθένου, ἤδη ἀνατέλλειν μέλλοντος, ὁ οὐρανὸς δὲ ἀνακηρύττει τοῦτον, ὡς φθόγγῳ μυστικῷ, Ἄστρου ἀνατολῇ φαινομένου, τοῖςΜάγοις πόῤῥωθεν.

Φέρεις Υἱέ μου, ὅλην τοῦ Πνεύματος τὴν ἰδέαν, καὶ πῶς σε φέρω, ὅμοιον ἐμοὶ κατὰ πάντα γεγονότα; ἔλεγεν ἡ Ἀπειρόγαμος ἐκπληττομένη· ἣν ὡς Θεοῦ Μητέρα, τιμήσωμεν πιστοί, πάντες καὶ ἐν αἰνέσει, συμφώνως δοξολογήσωμεν.

Ἕτερος. Θεὸν ἀνθρώποις

Ἰδοὺ ἡ πάντων ἦλθεν ἀνάκλησις, ὁ ἱλασμὸς τὸ φῶς, ἡ παντελὴς ἀπολύτρωσις, θησαυρὸς ὁ πολύτιμος κρύπτεται, ἔνδον ἐν τῷ Σπηλαίῳ· ᾧ πλουτιζόμενοι, Μάγοι τόν χρυσόν, ὡς Βασιλεῖ ἐπικομίζουσιν.

Χριστοῦ ποιμένες ἐπαγρυπνήσατε, καὶ νοητῶς ἐν πόλει, Βηθλεὲμ ἐπισπεύσατε, καὶ Θεῷ ἐν ὑψίστοις βοήσατε· Δόξα μεγαλωσύνῃ, τῷ εὐδοκήσαντι, βρέφος ὁραθῆναι καθ' ἡμᾶς, δι' ἀγαθότητα.

Σαρκὶ σπαργάνοις ἐνειλισσόμενος, ὁ σπαργανῶν ὁμίχλῃ, Ἰησοῦ μου τὴν θάλασσαν, τὸν δεσμὸν τῆς κακίας διαῤῥήξας, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, πάντας συνέδησας, τούς διαλυθέντας προσβολαῖς, τοῦ πολεμήτορος.

Θεοτοκίον

Παστὰς καὶ θρόνε τοῦ Βασιλεύοντος, Ὄρος Θεοῦ, καὶ Πόλις ἐκλεκτή, καὶ Παράδεισε, τοῦ Ἡλίου Νεφέλη ὁλόφωτε, φώτισον τὴν ψυχήν μου, νέφη διώκουσα, τῶν ἀνομιῶν μου τῶν πολλῶν, Θεοχαρίτωτε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου. Λίθος ἀχειρότμητος.

Φύλαξ ἴσθι Ἅγιε Μάρτυς, σὺν χορείᾳ ἐννεαρίθμῳ τῶν λοιπῶν συναθλησάντων σοι τῆς νήσου ταύτης, ἰδίᾳ δὲ Πανόρμου ἣ καὶ ἀνέδειξέ σε, Ἀγαθόπους, θρέμμα πάγκαλον.

Μνήσθητι ἐν ὥρᾳ ἐσχάτῃ καὶ ἐμοῦ τῆς παναθλίας μὴ τὴν ψυχήν μου δαίμων ἁρπάσῃ καὶ δι᾽ ἁμαρτίας μου εἰς βάραθρα ἀγάγῃ, σὺ τότε πρόστηθί μοι, καὶ ἵλεων ἀπέργασαι Κύριον.

Ἐξαποστειλάριοι. Τοῖς Μαθηταῖς.

Τὴν τρίβον καθυπέδειξε τὴν εὐθεῖαν Κυρίου, καὶ τὸ Δεκίου φρύαγμα κατεφρόνησεν ὅλως, ὁ κραταιὸς Ἀγαθόπους τὴν νεότητα ἄγων, μανίαν τοῦ ἀλάστορος καταγέλαστον εἶδεν ὡς ἀληθὴς δοῦλος τοῦ Κυρίου, Πνεύματος πλήρης, Ὃν νῦν δυσώπει ἅγιε, πᾶσιν ἔλεος δοῦναι.

Προεόρτιον, ὅμοιον

Οἱ ἀρετὴν ἀσκήσαντες, καὶ νεκρῶσαι τὰ πάθη, ἐν ἐγκρατείᾳ σπεύσαντες, ὥσπερ τρίϋλον δῶρον, μετὰ ποιμένων καὶ Μάγων, πρᾶξιν ἐπαινουμένην, καὶ θεωρίαν εὔστοχον, νῦν προσάξωμεν πίστει, τῷ ἐν

σαρκί, γεννηθῆναι ἥκοντι ἐκ Παρθένου, Θεῷ τῷ εὐδοκήσαντι, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Σὲ τὸν διὰ πίστεως, διαδραμόντα τὸν βίον σου, δυσωποῦμεν οἱ ἄθλιοι, ἐπάκουσον πρόφθασον, καὶ τοὺς ἄθλους δεῖξον, τὸ αἷμα τοὺς πόνους τὰς ἀλγηδόνας καὶ πληγάς, καὶ τὴν Τριάδα ἡμῖν ἱλέωσαι, τὴν ἄναρχον καὶ πάνταρχον, μὴ ὀργισθῇ ἡμῖν Ἅγιε, τοῖς πολλὰ παροργίσασι, τὴν Θεοῦ ἀγαθότητα.

Στ.: *Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.*

Πανόρμου τὸ βλάστημα, καὶ Κρήτης πάσης τὸ σέμνωμα, δεκαρίθμου χορείας δέ, ὁμόφρονα σύσκηνον, καὶ συναθλητήν γε γεραίρομεν, πάντες οἱ συνοπῖται νῦν αὐτοῦ καὶ ἀγαλλόμενοι ἀνακράζομεν· ἀπόλαβε τοῦ αἵματος, ὃ εὐχαρίστως ἐξέχεας, ἀμοιβὴν τὴν ἀτίμητον, μαργαρίτην οὐράνιον.

Στ.: *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.*

Βασάνους ὑπήνεγκας, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγαπήσεως, καὶ καλλίκαρπον ἔδειξας, νεότητος δένδρον σου, αἵματι ἀρδεύσας, καὶ καλλιέργησας ἀόκωνς πλὴν μαρτυρικῶς, ἀφ᾽ ὥρας πρώτης σὺ ἐργασάμενος, διὸ καὶ ἐπαγάλλει νῦν, ὅτι τὸ Κάλλος ἑώρακας, τοῦ προσώπου Κυρίου σου, ἐφετῶν τῆς ἀκρότητος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄.

Δεῦτε πιστοί, τὸν ἐκ Παρθένου Μαρίας τικτόμενον Δεσπότην καὶ Κύριον ἡμῶν χαρμονικῶς

ὑποδεξώμεθα. Τῶν δὲ Αὐτοῦ Ἁγίων Δέκα Μαρτύρων τὴν μνήμην ᾀσματικῶς πανηγυρίσωμεν, ἐξαιρέτως τιμῶντες Ἀγαθόπουν τὸν ἀοίδιμον, Ὡς φίλτατον συντοπίτην ἡμῶν, ἐγγύησίν τε καὶ καύχημα. Χαῖρε, δεκάριθμε χορεία ἀξιάγαστε· χαίροις, Ἀγαθόπους φίλε γνήσιε Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος δι’ ἡμᾶς, καὶ δόντος σε ἡμῖν πρέσβυν καὶ φρουρὸν ἀκοίμητον.

Ἀπόλυσις.